

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VII.30.311/2018/9.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
 . Gáspár Mónika előadó bíró
 . Tibold Ágnes bíró

A felpéres:

A felperes képviselője: Dr. Bölcskei Zsolt Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I., II. és III. rendű alperesek képviselője: Dr. Keresztes Tamás
Ügyvédi Iroda

A IV. rendű alperes:

A IV. rendű alperes képviselője: dr. Nagy Gábor László ügyvéd

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.818/2017/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 15.P.20.371/2016/36. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű és II. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 127.000 (százhuszonhétezer) forint, a III. rendű alperesnek pedig külön 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes kölcsönadóként, az I-II. rendű alperesek egyenes adósként, a III. rendű alperes dologi adósként 2008. december 18-án fogyasztási kölcsönszerződés megnevezéssel kötöttek szerződést, amelynek értelmében a felperes 23.000.000 Ft összegben fogyasztási kölcsön nyújtását vállalta az I-II. rendű alperesek részére. A szerződésben a folyósított kölcsön- és járulékaik fedezeteként kötelezettséget vállaltak az alperesek keretbiztosítéki jelzálogjog biztosítására, az I-II. rendű alperesek a közös tulajdonukban álló **Z.**, a III. rendű alperes pedig a tulajdonát képező - IV. rendű alperes jelzálogjogával terhelt - számú ingatlanra.
- [2] Az I-II. rendű alperesekkel megkötött zálogszerződés alapján a felperes keretbiztosítéki jelzálogjogát 32.200.000 Ft keretösszeg erejéig a földhivatal a 32580/2009/2008.12.19. számú határozattal bejegyezte a zamárdi ingatlan tekintetében, amelyet további, 8.000.000 Ft erejéig kikötött jelzálogjog (38456/2008.05.28.) terhelt az I-II. rendű alperesek és a felperes 2008. május 22-i kölcsönszerződése biztosítékeként.
- [3] A III. rendű alperessel kötött keretbiztosítéki jelzálogszerződés alapján a felperes zálogjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése nem történt meg.
- [4] A felperes 2009. október 9-én azonnali hatállyal felmondta az I-II. rendű alperesekkel 2008. december 18-án kötött kölcsönszerződést és 25.635.168 Ft összegben esedékessé tette az adósok tartozását.
- [5] A **D. Kft.**, amelynek az I. rendű alperes egyedüli tagja és ügyvezetője is volt, 2007. évben két szerződéssel mindösszesen 300.000.000 Ft kölcsön nyújtására kötött szerződést a felperessel. A **D. Kft.** az ellene folyamatban volt felszámolási eljárásban létrejött egyezség alapján, 2009. április 21-én hat ingatlanra - vételi jog kikötése mellett - kötött adásvételi szerződést a felperessel a vele szemben fennálló kölcsöntartozás rendezésére. A szerződés az ingatlanok vételárát 395.000.000 Ft-ban, az adós tartozását 381.243.780 Ft-ban határozta meg, amelyet a felek beszámítottak a vételárba, a fennmaradó 13.756.220 Ft-ot a felperes átutalással volt köteles teljesíteni.
- [6] Az adásvételi szerződést a felperes megbízottjaként szerkesztő ügyvéd - dr. **Cs. I.** - arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy kérése szerint a **D. Kft.**-nek járó vételárhátralékból 3.000.000 Ft átutalása megtörtént, 1.956.220 Ft pedig jóváírásra került 2009. június 30-án a **D. Kft.** hitelébe. A felperes tájékoztatása szerint a megjelölt két tételen felül 8.800.000 Ft jóváírása is megtörtént.
- [7] A **D. Kft.** 2010. február 26-án vételi jogáról lemondott a felperes részére értékesített ingatlanok egyike tekintetében, amelyet a felperes e nappal így értékesített az **A. Kft.**-nek.
- [8] A felperes 2010. február 26-án két hitelügyi előadó cégszerű aláírásával ellátott okiratban jelzálogtörlési engedélyt állított ki. Az irat szerint a felperes hozzájárulását adta az I. és II. rendű alperesek tulajdonában álló zamárdi ingatlanra 8.000.000 Ft kölcsön és járulékaik, továbbá 32.200.000 Ft keretbiztosítéki jelzálogjog törléséhez, amelynek okaként az alapul szolgáló hitelviszony megszűnését jelölte meg. A törlési engedély tartalmazta az érintett jelzálogjogokat bejegyző földhivatali határozatok számát is (38456/2008., 32580/2009/2008.).
- [9] Az ingatlanügyi hatóság a jelzálogjogokat - a felperes kérelmére - a 34790/2010.04.14. számú határozatával törölte.
- [10] A felperes 2012. június 1-jével végelszámolás, 2012. október 1-jével pedig felszámolás hatálya alá került. Könyvelése, iratai az I. és II. rendű alperesekkel 2008. december 18-án kötött kölcsönszerződés teljesítésére vonatkozó adatokat nem tartalmazzák.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [11] A felperes keresetében a 2008. december 18-i fogyasztási kölcsönszerződés alapján az I-II. rendű alperesek egyetemleges kötelezését kérte 56.942.718 Ft és járulécai megfizetésében. Kérte továbbá a III. rendű alperes jognyilatkozatának pótlását, egyúttal tűrésre kötelezését a számú ingatlanra kötött zálogszerződés alapján a jelzálogjog második ranghelyen történő bejegyzése, illetve a zálogtárgyból a felperes követelésének kielégítése érdekében. Keresete a IV. rendű alperessel szemben tűrésre irányult.
- [12] Az I-III. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereset szerint marasztalta az I. és II. rendű alpereseket a megjelölt tételekből álló, mindösszesen 56.942.718 Ft kölcsöntartozás és járulécai egyetemleges megfizetésében. Megállapította a III. rendű alperes és a felperes között 2008. december 18-án létrejött keretbiztosítéki jelzálogszerződés fennállását, egyúttal pótolta a III. rendű alperes jognyilatkozatát és a IV. rendű alperes tűrésre kötelezése mellett megkereste az ingatlanügyi hatóságot a III. rendű alperes tulajdonát képező ingatlan tekintetében a felperes jelzálogjoga bejegyzésére. Kötelezte továbbá a III. rendű alperest, hogy tűrje, a felperes jelzálogjoga alapján végrehajtás útján kielégítést kereshessen az ingatlanból.
- [14] Az I-III. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [15] A határozata indokolása elsőként azt tartalmazta, hogy nem vitatott tényállás szerint a felperes és az I-II. rendű alperesek között két kölcsönszerződés jött létre, a perbeli 23.000.000 Ft kölcsönösszegre vonatkozó megállapodást megelőzte egy 8.000.000 Ft kölcsönösszegre vonatkozó szerződés. Mindkét jogügyletet biztosította az I-II. rendű alperesek közös tulajdonában álló zamárdi ingatlanra bejegyzett jelzálogjog. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 164. § (1) bekezdése szerint az alpereseket terhelte annak bizonyítása a perben, hogy a kölcsön visszafizetésével vagy egyéb módon szabadultak a kölcsönkötelemből a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. § (1) bekezdése szerint. Az I-III. rendű alperesek 4/A/1. alatt a felperes által írásban kiállított jelzálogjog törlési engedélyt csatolták, amelyre hivatkozással állították, hogy a hiteljogviszony megszűnésére tekintettel történt a jelzálogjog törlése, a kötelemből egyéb kölcsönszerződések elszámolása és vételár beszámítása révén szabadultak. A hivatkozott felperesi okirat az rPp. 196. § (1) bekezdés d) pontja szerint igazolta, hogy kiállítójaként a felperes az abban foglalt nyilatkozatot megtette, elfogadta, magára nézve kötelezőnek ismerte el. A nyilatkozat tartalmának vizsgálatával megállapítható, hogy az a 8.000.000 Ft-os és a 32.200.000 Ft-os kölcsönt biztosító jelzálogjogokra egyaránt kiterjed. A felperes zálogjogosultként pontos földhivatali határozatszámok feltüntetésével kérte mindkét jelzálogjog törlését, amelyek a 8.000.000 Ft-os, valamint a perbeli 23.000.000 Ft-os hitel biztosítékai voltak. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy maga a törlési engedély önmagában nem jelenti feltétlenül az adósok teljesítésének elismerését, az engedélynek a kiállítás okát tartalmaznia nem kell, adott ügyben többlétegyállási elemként azonban rendelkezésre állt a felperes meg nem támadott nyilatkozata a vizsgált okiratban arra vonatkozóan, hogy a jelzálogjog törléséhez a hiteljogviszony megszűnése miatt adta hozzájárulását.
- [16] A hiteljogviszony megszűnésére vonatkozó nyilatkozat tartalma feltárására, hogy az mindkét szerződésre kiterjedt-e, az elsőfokú bíróság a csatolt okiratokon túl szakértői és tanúbizonyítást foganatosított, amelynek eredményét a másodfokú bíróság újból értékelte. **H. B.**, a felperes elnöke, Bathó Zoltán a perbeli iratot aláíró hitelügyi előadó, **T. J.-né** korábbi felperesi vezető, továbbá **Ó. K.G.** tanúk vallomásaival kapcsolatban rögzítette, hogy nem igazolták a felperes állítását, miszerint a törlési engedély kizárólag a 8.000.000 Ft-os kölcsönszerződésre vonatkozott. A másodfokú bíróság az rPtk. 207. § (2) bekezdésében foglalt értelmezési szabályra utalással megállapította, hogy a hitelezéssel professzionálisan foglalkozó felperes vizsgált nyilatkozatában a hiteljogviszony

megszűnt kifejezés mindkét kölcsönszerződés megszűnését kellett jelentse. A hiteljogviszony megszűnésének elismerése feltételezi, hogy megtörtént a felek között a felmondást követő elszámolás, egyúttal annak elismerésére is vonatkozik, hogy az egyenes adósok kölcsönvisszafizetési kötelezettsége nem áll fenn. A vizsgált okirat csatolásával a bizonyítás kötelezettsége a felperesre visszahárult arra vonatkozóan, hogy az I. és II. rendű alperesek tartozása fennáll, azonban a további bizonyítás a felperes kereseti igényét, annak jogalapját nem támasztotta alá. A kirendelt igazságügyi könyvszakértő a felperes könyvelésének hiányosságai miatt nem adhatott valós képet a kölcsöntartozás alakulásáról, önmagában a szakvélemény a perbeli tartozás fennállásának bizonyítására nem volt alkalmas.

- [17] Az alperesek részéről szolgáltatott további, közvetett bizonyítékok alátámasztották ugyanakkor, hogy a 23.000.000 Ft-os kölcsöntartozás más jogviszonyból származó összevont elszámolással megszűnt. Idetartozóként értékelte a másodfokú bíróság a **D. Kft.**-vel kötött kölcsönszerződés elszámolását ingatlanértékesítéssel, a vételárigénybe való beszámítást, amelynek eredményeként jelentkező vételár-különbözet elszámolása - figyelemmel az ügyvéddel folytatott levelezésre is - nem tisztázott. Megállapítható, hogy az adásvételi szerződés szerint jelentkező különbözeti összeget a felek egyéb jóváírásokra használták fel az I. rendű alperes és a felperes megállapodásával. Utalt a jogerős ítélet a 2010. február 26-ára eső több jelentős, összefüggést mutató körülményre az ügyben: a **D. Kft.** ekkor tett vételi jogról lemondó nyilatkozatot, ami a felperes oldalán vagyoni előnyként jelentkezett, e nappal került sor a perbeli törlési engedély kiadására is. Mindez azt igazolta, hogy a felek a **D. Kft.**-t terhelő kötelezettségeket, jogokat együttesen kezelték az I. rendű alperest terhelő jogokkal, kötelezettségekkel, nyilvánvalóan tekintettel az I. rendű alperes tagsági jogviszonyára, ügyvezetői minőségére is.
- [18] A bizonyítékok egybevetett mérlegelésével [rPp. 206. § (1) bekezdés] a másodfokú bíróság arra következtetésre jutott, hogy a **D. Kft.** nagy értékű ingatlanai továbbértékesítése mellett a felek között komplex jellegű megállapodás jött létre, ami egyúttal magában foglalta az I-II. rendű alperes kölcsönszerződésből eredő tartozása rendezését is. A felperes erre figyelemmel tekintette a hiteljogviszonyt megszűntnek, a **D. Kft.**-vel, illetve az I-II. rendű alperesekkel fennálló kölcsönjogviszonyai együttes, 2010. február 26-i elszámolása eredményeként. Mindezzel összhangban áll a felperes ezt követő magatartása is, hogy két és fél évig az alperesekkel szemben igényt nem érvényesített.
- [19] Kitért a másodfokú bíróság arra is, hogy az ingatlanok értékesítésével kapcsolatos elszámolást, a kölcsönökbe való jóváírást alkalmas lett volna tisztázni az okiratszerkesztő ügyvéd tanúkénti meghallgatása, amelyre amiatt nem kerülhetett sor perben, mert a felperes az ügyvédi titoktartás alól a felmentést nem adta meg.
- [20] A kereset megalapozatlansága az I. és II. rendű alperesekkel szemben, a biztosított kötelezettség megszűnése oka fogyottá - megalapozatlanná - tette egyúttal a III. és IV. rendű alperesekkel szemben előterjesztett kereseti igényt.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a kereseti kérelmének helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan a másodfokon eljáró bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.
- [22] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. § (3) bekezdésébe, 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogsabálysértő.
- [23] Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban a 2017. április 1-jei tárgyaláson kiosztott bizonyítási kötelezettség szerint szakértő bevonásával tehetett eleget bizonyítási kötelezettségének a 23.000.000 Ft-os kölcsöntartozás és járulékai fennállása tekintetében. Megjegyezte, hogy az alperesek fellebbezésükben elismerték a felperes bizonyítási kötelezettsége teljesítését, elfogadták továbbá az őket terhelő bizonyítási kötelezettséget is a 2014. január 20-i tárgyaláson adott tájékoztatásnak

megfelelően, amelynek tanúbizonyítással és okirattal kívántak eleget tenni. Rámutatott, hogy **H. B.** tanú a perbeli jogügyletre vonatkozó konkrét tudomással nem bírt, feltételezésre hagyatkozott kollégái mikénti eljárásával kapcsolatban. Az alperesek hivatkozásával kapcsolatban, miszerint az elsőfokú bíróság **T. J.-né** és **Ó. K.G.** tanúvallomását iratellenesen mérlegelte, megjegyezte, hogy a bíróság iratellenes megállapítást okirattal kapcsolatban tehet. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását tartalmuknak megfelelően bírálta el. **T. J.-né** vallomásából kiemelte, hogy a törlési engedély 8.000.000 Ft kölcsön visszafizetésén alapult, **O. K.G.** tanúvallomásából pedig, hogy a perbeli okirat alapján nem lehet megállapítani, hogy minden kölcsönt kifizetett az I. rendű alperes. Álláspontja szerint sem a perben meghallgatott tanúk, sem a vizsgált törlési engedély nem támasztotta alá az alperesek előadását. A törlési engedélyből - annak ellenére, hogy két jogügyletre utal - nem állapítható meg az alperesi teljesítés, továbbá az sem, hogy a hiteljogviszony megszűnése körében a felperes a perbeli kölcsönszerződés vonatkozásában tett nyilatkozatot. Megjegyezte, hogy az okirat sem közokiratnak, sem teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem minősül.

- [24] A perbeli jogalanyoktól független gazdasági szereplőkkel fennálló szerződéses kapcsolat vonatkozásában, valamint a szakértői véleménnyel összefüggésben visszautalt a 2017. március 21-i előkészítő iratára, az ügyvéd tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban pedig a 2017. május 22-i iratára.
- [25] Az I-III. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [26] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az alábbiak szerint nem találta jogszabálysértőnek.
- [27] Elsőként a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban rögzíti a Kúria az alábbiakat.
- [28] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia, mégpedig az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal. Nem fogadható el és nem értékelhető a felülvizsgálati eljárásban, amennyiben a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél csupán visszautal az eljárás korábbi szakaszaiban készült iratai tartalmára, akár az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezésére, akár egyéb előkészítő iratára.
- [29] Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében - miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte - a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem.
- [30] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel nem vizsgálta érdemben a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett egyes felperesi beadványok tartalmára vonatkozó visszautalásait a szakértői vélemény, egyes gazdasági szereplők kapcsolata és az okiratszerkesztő ügyvéd tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban.
- [31] Megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem az ügyben eljáró bíróságok részéről az rPp. 3. § (3) bekezdésnek megsértésére, amelyre alapítottnak a perorvoslati kérelem - az rPp. 275. § (3) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezés miatt - egyedül akkor vezetett volna eredményre, amennyiben az eljárási szabálysértés lényeges kihatással bír az ügy érdemi elbírálására. Az előzőeknek megfelelő érvelést maga a felülvizsgálati kérelem sem tartalmazott, a felperes nem indokolta meg, hogy álláspontja szerint a bizonyításra szoruló tényekkel és a bizonyítási

kötelezettséggel kapcsolatos tájékoztatás fogyatékosága, illetve annak szükséges korrekciója miként lett volna képes befolyásolni a jogvita elbírálását.

- [32] Rögzíti a Kúria, hogy az ítélet tábla a fellebbezés átszármaztató hatályából is következően, jogszabálysértés nélkül mérlegelte felül az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményét [rPp. 253. § (3) bekezdés, 206. § (1) és (2) bekezdés, EBH2006. 1526]. Felülvizsgálati eljárásban ugyanakkor - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). Jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [33] A felülvizsgálati kérelemben foglalt hivatkozással szemben, a támadott ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben másodfokon eljáró bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének ismételt egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtetett a törlési engedélyt tartalmazó okirat, továbbá a kiállításának és a földhivatalhoz történt benyújtásának körülményei alapján a felek közti kölcsönkötelelem megszűnésére a tartozás rendezése miatt, amelyet a szerződő felek több jogviszonnyal együttes elszámolás keretében bonyolítottak le. Kiemeli a Kúria, hogy a vizsgált törlési engedély kiállításával kapcsolatban a felperes ügyleti szándékát - a tanúbizonyítás eredményével együttesen, amely szerint a felperes törlési engedélyt hitel-, kölcsönjogviszonnyal összefüggésben „hiteljogviszony megszűnése” miatt, a tartozás kiegyenlítése esetén állított ki - alátámasztja a felperes által 2010. február 26-án kérelmezőként összeállított ingatlan-nyilvántartási kérelem is, amelynek II. része a törölni kért két zálogjogi bejegyzés között szövegesen, kifejezetten és félreérthetetlenül tartalmazza a perben vizsgált 32.200.000 Ft-os keretbiztosítéki jelzálogjog megjelölését is.
- [34] A kifejtettek értelmében a Kúria az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni a felülvizsgálati ellenkérelmet benyújtó alperesek Áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, illetve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül: